

Pensionisterne forventer, at anvist hjemmehjælp bliver gratis den 1. juli. Socialdemokratiet stemte imod udsættelsen, idet vi mente, at løfterne til pensionisterne ved vedtagelsen af ældrepakken skulle opfyldes.

Rigtig anvist hjemmehjælp vil fortsat tage presset af de mere omfattende og dyrere hjælpeforanstaltninger. Hjemmehjælp er fortsat det bedste forebyggende tilbud.

Frygten for, at efterspørgslen vil stige, når betalingen bortfalder for den tredjedel af pensionisterne, der betaler mellem 3 kr. og 30 kr. pr. hjemmehjælpstime, er ikke realistisk. Hjemmehjælpen skal fortsat tildeles efter behov i henhold til bistanndslovens § 53: »Varig hjemmehjælp ydes som bistand til husligt arbejde og personlige fornødenheder, som en person på grund af en vedvarende lidelse eller svækkelse ikke kan udføre på egen hånd« – og den skal være gratis.

Når ministeren ønsker en fortsat betaling for hjemmehjælp, er det alene et ønske om at øge det offentliges indtægter. Socialdemokratiet kan ikke stemme for forslaget.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Den 16. december 1988 vedtog et flertal i Folketinget at udsætte beslutningen om gratis varig hjemmehjælp fra 1. januar 1989 til 1. juli 1989. I den forbindelse havde SF følgende bemærkninger i betænkningen til lovforslaget (L 108):

»Den 2. juni 1987 vedtog Folketinget, at der fra 1. januar 1989 ikke længere skulle opkræves betaling for varig hjemmehjælp. Den egentlige baggrund herfor var en henvendelse fra Kommunernes Landsforening dateret den 19. december 1986 med kommentarer til den daværende socialministers forslag om lettelse af samspilsproblemer m.v. samt ændring af regler om praktisk bistand og om plejehjem og beskyttede boliger. Landsforeningen argumenterede imod de dengang foreslåede ændringer af betalingsreglerne for hjemmehjælp, der indebar, at betalingen for varig hjemmehjælp fra at være indtægtsafhængig nu skulle gøres udgiftsafhængig, således at alle skulle betale for hjemmehjælp med 13 kr. i timen, dog højst for 6 timer ugentlig. I stedet fremkom Landsforeningen med følgende idé:

»Landsforeningen skal derfor foreslå, at det i stedet overvejes, at der ikke skal opkræves betaling hos pensionisterne for hjemmehjælp ...«.

Dette ønske blev imødekommet, og følgende fremgår af bemærkningerne til det pågældende ændringsforslag: »Efter ønske fra de kommunale organisationer foreslås det, at der fra den 1. januar 1989 ikke længere skal kræves betaling for ydelsen af varig hjemmehjælp.« Det fremgår også af forskellige ordføreres indlæg ved 2. behandling, at ændringsforslaget blev gennemført som en direkte følge af Kommunernes Landsforenings henvendelse. Man antog altså i Folketinget, at Landsforeningen i denne sag talte på kommunernes vegne og havde udført en vis portion velovervejede tankevirk-somhed.

Den 17. november 1988, godt 17 måneder efter beslutningen, fremsatte socialministeren et forslag om at udskyde den nye ordning et år. Begrundelsen var dels økonomisk, dels at udskydelsen ville medføre, at kommunerne fik bedre tid til at overveje tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen, herunder hvordan man tilrettelægger visitationen under en eventuelt øget efterspørgsel. Denne sidste begrundelse er ret besynderlig, når man tænker på, hvilket tidspres Folketinget i øvrigt udsætter kommunerne for ved lovændringer. Denne pludselige omsorg for kommunerne i dette tilfælde, hvor man har haft mange måneder til forberedelsen, virker mildt sagt noget søgt.

Under behandlingen af dette lovforslag har Kommunernes Landsforening den 1. december 1988 nok en gang henvendt sig til Socialministeriet med en kommentar. Nu argumenterer man imod sit tidligere synspunkt, især på grund af ængstelse for konsekvenserne ved eventuel øget efterspørgsel, en ængstelse, man godt kunne have forestillet sig at Landsforeningen havde givet udtryk for i foråret 1987. I Landsforeningens skrivelse forekommer i øvrigt også følgende betragtning: »... virker det ejendommeligt isoleret at ophæve den nuværende betalingsordning for hjemmehjælpen«. På baggrund af sagens faktiske forløb er det en ejendommeligt bemærkning.

Gennem Folketingets Socialudvalg er Kommunernes Landsforening blevet bedt om at forklare dette holdningsskift. Landsforeningen har udarbejdet et svar, der ikke nærmere kom-